

VIU **L'OR DEL RIN** Richard Wagner
L'ÒPERA!

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 15 de març | 17.30 h

Enregistrat el 2023 a la Royal Opera House

Durada 155 minuts (inclou intermedi)
No recomanada per a menors de 12 anys

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena

Barrie Kosky

Escenografia

Rufus Didwizsus

Vestuari

Victoria Behr

Il·luminació

Alessandro Carletti

Direcció musical

Antonio Pappano

Orquestra titular de la Royal Opera House

REPARTIMENT

Wotan

Christopher Maltman

Alberich

Christopher Purves

Loge

Sean Panikkar

Fricka

Marina Prudenskaya

Mime

Brenton Ryan

Freia

Kiandra Howarth

Erda

Wiebke Lehmkuhl

Donner

Kostas Smoriginas

Froh

Rodrick Dixon

Fasolt

In Sung Sim

PRESENTACIÓ

L'obra més ambiciosa de la història de la música

L'epopeia mitològica *L'anell del nibelung* és la gran obra magna de Richard Wagner. *L'or del Rin* és la primera de les quatre parts que la integren. El compositor alemany va escriure els llibrets en ordre invers, per la qual cosa *L'or del Rin* fou l'últim dels textos que va crear. Va ser, no obstant, el primer al que va posar música. Tot i que la partitura va quedar completada l'any 1854, Wagner no volia interpretar-la fins que tanqués tot el cicle. Així, dues dècades més tard, al 1869, es va estrenar com a pròleg de la tetralogia de *L'anell*, que completarien *La valquíria*, *Sigfrid* i *El crepuscle dels déus*. I ho va fer en el Teatre del Festival de Bayreuth, concebut pel propi Wagner per a la representació exclusiva de les seves obres.

Endinsar-se en aquesta òpera és fer-ho en un món de mites, somnis i records, on déus i mortals s'enfronten durant varies generacions. A través del preludi i les quatre escenes que la componen, l'obra és un viatge on planeja, omnipresent, la deessa Terra i on un anell determina el destí de l'univers. Wagner va dibuixar una partitura grandiloqüent que va creixent en tensió dramàtica sense treva, i amb la qual demostrava un do prodigiós a l'hora de crear el retrat psicològic dels personatges. *L'or del Rin* és, en definitiva, el plat preliminar de la que es podria dir que és l'obra més ambiciosa de la història de la música.

L'esperat retorn de la tetralogia wagneriana al Covent Garden

Vint anys després que es programés per darrer cop el cicle *L'anell del nibelung* a la Royal Opera House, la tetralogia de Wagner aterrava de nou a l'escenari londinenc el setembre del passat 2023. La primera part, *L'or del Rin*, inaugurava així la temporada operística del Covent Garden, en un muntatge on unien forces el director de escena Barrie Kosky i el director musical de la Royal, Antonio Pappano.

Es tracta d'un muntatge audaç i transgressor que torna al concepte original de la tetralogia, que té la seva gènesi en la tragèdia grega. Lluny de ser una producció literal, el que trobem és quelcom molt poètic, depurat, que narra la història ideada per Wagner de forma brillant.

Sobre l'escenari, un repartiment excepcional, acuradament seleccionat pels seus dots de cant i pel seu talent interpretatiu. Els londinencs Chris Purves i Chris Maltman, com Alberich i Wotan, el nord-americà Sean Panikkar en la pell de Loge, i la russa Marina Prudenskaya en la de Fricka, encapçalen un selecte elenc provinent de tot el món.

L'OR DEL RIN

ESCENA I

Les tres filles del Rin estan jugant. Flosshilde adverteix les seves germanes de que parin més atenció a la tasca que els ha confiat el pare del Rin, de vigilar el preuat or amagat. Alberich, un nibelung, les observa, absolutament meravellat. Ell prova de seduir-les, però el rebutgen cruelment. Alberich està fascinat per la visió de les noies delectant-se amb el tresor. Elles li diuen que és l'or del Rin, que, en cas de forjar-se en un anell, concediria al seu posseïdor un poder infinit sobre el món; únicament pot ser forjat, no obstant, per algú que renunciï a l'amor. Alberich aconsegueix fer-se amb l'or, tot maleint i renunciant a l'amor, ja que no coneix aquest sentiment.

ESCENA II

Wotan contempla la fortalesa que els gegants Fafner i Fasolt han construït per als déus. Fricka li recorda que, com a pagament, ha promès lliurar als gegants la seva germana Freia, i li retreu que estigui disposat a comerciar amb l'amor a canvi de poder. Però ell contesta que mai havia tingut cap intenció de lliurar-los a Freia; resoldre el problema dependrà de l'enginy de Loge. Arriba Freia, terroritzada, seguida per Fafner i Fasolt. Wotan diu als gegants que triïn una altra forma de pagament. Fasolt assenyala les lleis tallades en la llança de Wotan i li recorda que són vinculants. Mentre que Fasolt està desitjós de tenir una dona a casa seva, Fafner és conscient que només Freia sap com cuidar de les pomes daurades que confereixen als déus l'eterna joventut, i sense ella moriran. Els gegants es preparen per a emportar-se Freia i els germans de la deessa, Froh i Donner, intenten intervenir.

Wotan impedeix que Donner utilitzi la força. Apareix Loge, que diu que ha recorregut el món buscant un substitut acceptable de Freia, però ha après que res té més valor que l'amor d'una dona. Ha trobat tan sols una persona que està disposada a sacrificar l'amor: Alberich, que és qui ha robat l'or del Rin. Loge li diu a Wotan que les filles del Rin volen recuperar-ho amb la seva ajuda. Fasolt i Fafner pregunten per l'or i Loge explica que un anell forjat amb ell confereix el poder absolut. Els gegants diuen que intercanviaran Freia pel tresor d'Alberich.

Quan els gegants marxen amb Freia, els déus envelleixen ràpidament: sense les seves pomes, es mostren indefensos. Wotan decideix fer-se amb l'or i descendeix amb Loge al Nibelheim, el món terrestre, a la recerca de l'anell.

ESCENA III

Acaroni, germà d'Alberich, ha fet un casc màgic, el Tarnhelm, que pot transformar a qui el porti i donar-li qualsevol forma que desitgi. Alberich turmenta el seu germà fent gala dels seus poders, i acaba marxant quan arriben Wotan i Loge. Acaroni explica a Loge la seva història de patiments, i li relata com els nibelungs han estat esclavitzats per Alberich.

Aquest torna, brandant el seu anell i portant amb ell els seus esclaus. Loge li recorda la seva antiga amistat, però Alberich ho rebutja desdenyosament i es vana del fabulós poder de l'anell: el va aconseguir renunciant a l'amor i l'utilitzarà per a destronar els déus. Loge repta Alberich a que demostrï la màgia del Tarnhelm. Alberich es converteix en una figura gegant, però quan Loge pregunta si pot fer-se molt petit, el seu contrincant es transforma en un gripau. Wotan i Loge s'abalancen sobre ell, agafen el casc i el treuen arrossegant del Nibelheim.

ESCENA IV

Loge i Wotan es mofen d'Alberich i li diuen que el preu de la seva llibertat és el seu or. Alberich pensa quedar-se amb l'anell, ja que sap que això li permetrà crear més tresors. Ordena als nibelungs que portin el seu rescat i exigeix la seva llibertat i el Tarnhelm, però Loge vol quedar-se el casc. Wotan insisteix que Alberich li doni també l'anell, però aquest respon que la joia és més important que la seva vida. Quan Wotan li recorda que va adquirir l'anell mitjançant un robatori, Alberich l'acusa d'hipocresia. Wotan arrabassa l'anell a Alberich, que llança una maledicció sobre ell: provocarà angoixa i mort a aquells que el posseeixin, mentre que tots els altres se sentiran consumits per l'enveja. Freia torna amb els gegants, retornant als déus la seva força. Fasolt no vol lliurar Freia, i ordena que s'apili l'or per a ocultar-la de la seva vista. Loge i Froh ho apilen, però Fafner afirma que encara pot veure el cabell de Freia. El Tarnhelm ha d'afegir-se a la pila. Fasolt crida dient que encara pot veure l'ull de la deessa, per la qual cosa Fafner exigeix que s'utilitzi l'anell que porta Wotan en el dit per a tapar-lo. Erda, la deessa de la terra, recorda a Wotan la maledicció que recau sobre l'anell.

Erda desapareix i Wotan accedeix a lliurar l'anell. Freia és alliberada. Fafner i Fasolt discuteixen pel repartiment del tresor. Quan Fasolt agafa l'anell, Fafner el mata.

Donner convoca una tempesta per a netejar l'aire. Un pont amb forma d'arc de Sant Martí condueix els déus fins a la seva nova fortalesa, que Wotan bateja com Walhalla (sala dels caiguts). Mentre els déus s'obren camí, Loge reflexiona sobre el fet que estan encaminant-se cap a la seva destrucció. Wotan fa cas omís del lament de les filles del Rin pel seu or perdut.

PROPERAMENT

12/04

17.30 h

PROJECCIÓ: LES NOCES DE FÍGARO

de W.A. Mozart

AUDITORI

20/04

19.00 h

LA DEFENSA DE SÒCRATES

Lectura dramatitzada amb
Francesc Orella i Raffel Plana

AUDITORI